

عنوان مقاله:

سیر تحول اساطیر ایران بر بنیاد اسطوره های پیشدادی و کیانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمدتقی راشد محصل - استاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مرتضی تهمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

اساطیر ایران در قالب آفرینش دوازده هزار ساله زردشتی و یا نه هزار ساله زروانی تبیین می شود. ویژگی اصلی این اساطیر، ثنویت و کرانمندی جهان است. سلسله های پیشدادی و کیانی، بخشی از این دوره آفرینش را در بر می گیرند، پیدایش اندیشه و اعتقاد به وجود دیوان و پریان از یکسو و ظهور آدمیانی ستمگرو بدکار چون ضحاک و افراسیاب در دوره این دو سلسله داستانی چهره می نماید. عظمت و شکوه ایران و اهمیت پادشاهی نیز، از ویژگی های این دوره اساطیری است. ارتقاء انسان (پادشاهان، پهلوانان) و قرار گرفتن به جای ایزدان، نیز از نکات قابل توجه اسطوره ها است. همچنین از تأثیرپذیری اساطیر ایرانی از اساطیر و فرهنگ های تمدن های مناطق همجوار (بین النهرین، یونان، حوزه رودسند) نباید غفلت ورزید.

کلمات کلیدی:

ثنویت، کرانمندی جهان، جابه جایی اسطوره، اهمیت پادشاهی، تأثیرپذیری اساطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315640>

